

El Festival de Música Antiga dels Pirineus celebra la vuitena edició amb concerts en trenta-set municipis

# Música arreu dels Pirineus

**Miquel Riera**  
LA SEU D'URGELL

El Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP) tornarà a omplir de música antiga els escenaris més emblemàtics de les comarques pirinenques, en una nova edició –la vuitena– que inclourà més municipis i novetats.

Des del 29 de juny i durant els mesos de juliol i agost, alguns dels solistes i els grups més prestigiosos del moment en l'àmbit de la música antiga acostaran i descobriran la passió per aquesta modalitat arreu dels Pirineus.

Aquest 2018 s'ha preparat una programació de 52 concerts, que sonaran en 37 municipis. Entre aquests, Bellver de Cerdanya, Pesillà de la Ribera, Llavorsí, Vilanova de Banat (Alàs i Cerc) i Massaners (Saldes), que s'inte-

gren com a novetat al festival en aquesta vuitena edició. Com altres anys, però, el FeMAP descobrirà la música antiga de manera transversal al Pirineu, amb concerts en diferents municipis de la Cerdanya, l'Alt Urgell, el Berguedà, el Ripollès, el Solsonès, la Val d'Aran, l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, el Rosselló i l'Alta Cerdanya i Andorra.

L'oferta musical del FeMAP combinarà música, patrimoni i turisme, també tornarà a mesclar els concerts amb altres actes, com ara visites guiades a l'entorn o al patrimoni dels llocs on es realitzen els concerts, degustacions o activitats culturals incloses en l'entrada. També hi haurà cinema i gastronomia amb sessions en què es maridaran productes de la zona amb la projecció d'un documental.

A més, el festival tornarà a acostar la música als col·lectius en risc d'exclusió a través del FeMAP Social. En aquest s'organitzen tallers i disset miniconcerts en disset centres diferents, amb l'objectiu d'acostar la música a persones amb dificultats de mobilitat.

## Escapades Musicals

Un any més el festival torna a posar èmfasi en l'oferta de paquets turístics, en què ha estat pioner a l'hora de permetre la compra de l'entrada d'un concert i l'allotjament amb un sol clic. Aquesta és una possibilitat que tenen tots els concerts amb, com a mínim, una opció disponible, i que permet autoorganitzar estades per a diversos espectacles consecutius. Es tracta de programar sortides a preus avantatjats per als clients del festi-



L'Escolania de Montserrat obrirà el festival amb un concert a la Seu d'Urgell. A baix, els components d'Hirundo Maris i del Ludovice Ensemble amb Maria Hinojosa ■ FEMPA

val que vulguin conèixer el territori, més enllà de gaudir de la música antiga.

Com a novetat, el FeMAP incorpora aquest any la iniciativa de les Escapades Musicals. Aquestes són productes de dos o tres dies combinats amb un parell o tres de concerts, i un seguit d'activitats complementàries, que poden anar des de visites guiades fins a museus, monuments, jaciments, activitats artístiques i descoberta d'artesans, o passejades per l'entorn.

L'Escolania de Montserrat i la Capella de Mú-

ca de Montserrat obriran el programa a la Seu d'Urgell el 29 de juny, amb Cererols i altres compositors montserratins.

Altres concerts destacats són el del Cor de Noies de l'Orfeó Català, que interpretarà *Ressons de l'antiga Europa a Tremp* i a Berga (5 i 6 de juliol); The Illyria Consort, que portarà *Tresors vienesos* a Escalari i Berga (13 i 14 de juliol); Pyrenaeus Ensemble que presentarà *Les quatre estacions* de Vivaldi a Ripoll, Bellver i al llac d'Engolasters d'Andorra (27, 28 i 29 de juliol); **Mú-**

**sica de Cambra per la Cort de Lisboa, amb Maria Hinojosa i Ludovice Ensemble que es podran veure a la Vall de Boí, Salàs de Pallars i Llanars (13, 14 i 15 d'agost); Locus Desperatus, que permetrà un viatge al passat a la col·legiata de Mur amb *La música a la capella reial de Martí l'Humà*, i també a Fontanals de Cerdanya i Tavascan (17, 18 i 19 d'agost), i el músic Eduardo Paniagua, que portarà la música del segle XIII fins a Berga, la Seu d'Urgell, Alp i Espot (23, 24, 25 i 26 d'agost). ■**

## Tiranas'endú el premi de disseny del CCCB

**Redacció**  
BARCELONA

La reforma de la plaça Skanderbeg de Tirana (Albània) ha guanyat el Premi Europeu de l'Espai Públic Urbà, promogut pel Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). El jurat conside-

ra que "aquest projecte radical d'una plaça enorme, de 100.000 metres quadrats", reflecteix "la complexitat de la història del segle XX, però transmet missatges subtils sobre les noves condicions d'Albània". Aquest guardó, de caràcter honorífic, és una iniciativa biennal del

CCCB que, arran de la seva exposició *La reconquesta d'Europa* (1999), va decidir crear un observatori permanent de les ciutats europees. Hi col·laboren centres d'arquitectura de Londres, París, Viena i Ljubljana i té un comitè d'experts format per 36 especialistes de tot el con-



La plaça Skanderbeg de Tirana ha guanyat el Premi Europeu de l'Espai Públic Urbà promogut pel CCCB ■ BLERTA KAMBO

tinent. A l'edició del 2018, s'hi han presentat 279 obres provinents de 179 ciutats i 32 països europeus.

Cinc intervencions més han rebut mencions a l'edició d'enguany: la *Superilla* del Poblenou de Barcelona, el passatge Cuyper d'Amsterdam, l'Escenari Temporal de Dnipro (Ucraïna), el parc de Zollverein d'Essen (Alemanya) i el PC Caritas de Melle (Bèlgica). El premi no engloba les grans actuacions urbanístiques, sinó les intervencions de cirurgia urbana. ■



[www.clubdelsubscriptor.cat](http://www.clubdelsubscriptor.cat)

**972 18 64 45** De dilluns a divendres,  
de 8 del matí a 3 de la tarda



**DINOSFERA**

C. de les Escoles, s/n  
Coll de Nargó  
(Alt Urgell)

Preu de l'entrada: 3,50 euros



Cal presentar la targeta directament a la taquilla



**MUSEU DE LA CONCA DEL·LÀ**

C/ del Museu, 4  
Isona  
(Pallars Jussà)

Preu de l'entrada: 3,50 euros



Cal presentar la targeta directament a la taquilla



**ALBERT PLA**  
Festival Ítaca

Platja de Port Bo,  
Caleta de Palafrugell,  
diumenge 8 de juliol,  
a 2/4 de 10 del vespre

**OFERTA 2x1 LIMITADA**  
Preu de l'entrada: 22 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45



**ABDALLAH GHBASH**  
Festival de Guitarra Girona - Costa Brava

Auditori Viader  
Casa de Cultura Girona,  
dimecres 11 de juliol,  
a les 8 del vespre

**OFERTA 2x1 LIMITADA**  
Preu de l'entrada: 10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45



**FESTIVAL EMERGENT**

Sara Terraza & The Black Sheep  
Marc Lapuerta, Planeta Impro  
Leonmanso, Pere Rafart, Gossos

Pista del Centre Cívic  
La Cooperativa de Sarrià de Ter,  
dijous 28 de juny,  
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1 LIMITADA**  
Preu de l'entrada: 12 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45



**SORTEIG ACONSEGUEIX 2 ENTRADES GRATUÏTES**

**PALO MARKET FEST**

Port Fòrum  
Carrer de la Pau, 12  
Sant Adrià de Besòs  
Barcelona

Inscriu-t'hi a [www.clubdelsubscriptor.cat](http://www.clubdelsubscriptor.cat) o al 972 18 64 45  
Tens temps fins al divendres 22 de juny, a les 12 h. Molta sort!

**La televisió**

**La nostra graella**



**19.00 L'ILLA DE ROBINSON**



**Tertúlia sobre l'actualitat**

Òscar Palau, Pere Bosch, Anna Puig, Macià Serra i Jordi Navarro són els analistes convidats per analitzar els darrers esdeveniments de la jornada.

**08.30 Notícies locals.**

**09.00 L'entrevista.** Amb Mònica Hernández.

Convidats: Lluís Costa, jugador del Bàsquet Manresa, i Fèlix Salido, vicepresident del Bàsquet Manresa.

**10.00 Ben trobats.** Magazin amb Clara Tena.

Entrevistes a Esperanza Ramos, col·leccionista de Nancy, i José Luis Vera, creador de la *Nancylopedia* i col·leccionista de Madelman.

**12.00 Notícies locals.**

**13.00 L'illa de Robinson.** Reemissió.

**14.30 Notícies locals.**

**15.30 De 'tee' a 'green'.** En el programa d'aquesta setmana us oferirem el reportatge del Campionat de Catalunya Absolut de *Pitch & Putt* des del camp de Mas Pagès, al Pla de l'Estany, entre d'altres.

**16.00 Catalunya segle XXI.** *Les polítiques de gènere.* Avui parlem de transversalitat de gènere, una nova estratègia que els poders públics haurien d'assumir per aconseguir la plena igualtat entre homes i dones. Reemissió.

**16.30 Notícies locals.**

**17.00 OUR FINEST HOUR**



**El debat setmanal amb Matthew Tree**

Matthew Tree modera el debat d'actualitat amb Tim Parfitt, Frank MacGabhann i Geoff Cowling, dins l'espai *L'hora d'anglès (English Hour)*.

**18.00 Notícies locals.**

**19.00 L'illa de Robinson.** Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres.

► **Tertúlia.** Amb Òscar Palau, Pere Bosch, Anna Puig, Macià Serra i Jordi Navarro.

**20.30 Notícies locals.**

**21.30 L'illa de Robinson.** Conduït per Igor Llongueres. Reemissió.

**23.00 Notícies locals.**

**La graella**

**TV3**

**06.00 Notícies 3/24.**

**08.00 Els matins.**

Avui s'entrevista Josep Bargalló, conseller d'Ensenyament, en el penúltim dia de curs escolar, i Josep Fèlix Ballesteros, alcalde de Tarragona, el dia abans de la inauguració dels Jocs Mediterranis. La tertúlia la integren Esther Vera, Albert Sáez, Àlex Sàlmon i Ferran Espada, amb la incorporació de l'escriptor Nacho Carretero, autor del llibre *Fariña*, sobre el narcotràfic gal·lec.

**11.00 Notícies 3/24.**

**13.55 Telenotícies comarques.**

**14.30 Telenotícies migdia.**

**15.45 Cuines.** Costellam de vaca al forn.

**16.00 Com si fos ahir.**

Avui s'han de casar el Miquel i la Noe. A l'Ajuntament, ella i la seva família s'estan esperant, perquè el Miquel té una reunió important amb un possible client.

**16.45 Tot es mou.**

**20.15 Està passant.**

**21.00 Telenotícies vespre.**

**22.05 Polònia.**

El president de la Generalitat, Quim Torra, es prepara per la trobada amb el rei Felip a la inauguració dels Jocs Mediterranis. Mentrestant, Pedro Sánchez i Meritxell Batet es desplacen a València per donar la benvinguda al vaixell Aquarius. Per la seva banda, Mariano Rajoy ha aprofitat que ja no és president del govern per marxar a Rússia a veure el partit de la selecció espanyola.

**22.45 Katalonski.** A Melbourne, el Halldor acompanya la jove artista Georgie Mattingley a una exposició on mostra la seva impactant obra i fa boxa a la platja amb l'aprenent d'actor Giovanni Piccolo.

**23.50 Quan arribin els marcians.** Les possibilitats d'una nova democràcia, l'emprenedoria, els arqueòlegs musicals i l'actor David Verdaguer són els protagonistes d'aquest capítol marcià.

**00.35 Més 324.** Amb Xavier Grasset.

**02.15 Gran reserva.**

**03.25 Ritmes a l'estudi.**

**SUPER 3 / 33**

**07.10 Doraemon.**

**07.51 Els germans Kratt.**

**08.35 Pirata i Capitan.** L'illa sense nom.

**08.57 Pat, el carter.**

**09.50 Raa Raa, el lleó escandalós.**

**10.35 El xai Shaun.**

**11.20 Les noves aventures de Geronimo Stilton.**

**12.05 Espies de veritat.**

**12.50 Les aventures del Gat amb Botes.** Repligat.

**13.15 El detectiu Conan.**

**14.00 Shin Chan.**

**14.45 Bola de drac Z.**

**15.32 Vicky, el viking.**

**16.17 Yakari.**

**16.54 El petit drac Coco.**

**17.20 Pirata i Capitan.**

**17.45 La caleta de la Lily.**

**18.05 El Mic i els seus amics.**

**18.30 Dinotrux.** El sot.

**18.53 El drac Digby.**

**19.05 Salve, rei Julien!**

**19.30 Info K.**

**19.50 Kody Kapow.**

**20.11 Prodigiosa.**

**20.55 El detectiu Conan.** El justicier.

**21.25 Com si fos ahir.**

**22.05 300.**

**23.00 Cronos.** El dia que va morir Hitler.

**23.55 Cinema a mitjanit. Hollywood contra Franco.** Documental que mostra com la Guerra Civil Espanyola va ser usada a Hollywood d'acord amb les tendències i els interessos de la política americana de cada moment.

**01.25 300.**

**02.20 Thalassa.**

[www.elpuntavui.tv](http://www.elpuntavui.tv)

## Trump rectifica i no separarà més les famílies

Brussel·les convoca Alemanya, França, Àustria i els països del sud per debatre diumenge sobre la crisi migratòria



Donald Trump, ahir ■ AFP

## El PP es veu desbordat amb set aspirants a presidir-lo

La cursa l'encapçala Sáenz de Santamaría



# EL PUNT AVUI+

1,20€

## Edició de Barcelona

DIJOUS • 21 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14674 - AVUI / Any XL. Núm. 13544 - EL PUNT

VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,8

# 9-J Trobada entre Sánchez i Torra

**REUNIÓ** • El PSOE fa pública la data després de vetar una entrevista del president i el rei

**JOCS** • Torra, Puigdemont i Mas havien proposat fer la reunió divendres a Tarragona

**FET** • El cap de l'executiu defensa el diàleg en la primera sessió de control al Parlament

NACIONAL

P10,11



García Albiol felicita el nou alcalde, Àlex Pastor, en presència de Sabater, asseguda al seu lloc ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

## El 155 conquereix Badalona

El PSC, el PP i Ciutadans fan fora Dolors Sabater de l'alcaldia

Nacional

P19

## La pluja fa avançar les rebaixes d'estiu

Aquest any tampoc es respectarà la data 'consensuada' de l'1 de juliol

Nacional

P14

## Un fàrmac per a diabètics pot regular l'envelliment

Problemes d'humitats?

Nova solució ELECTRO-FÍSICA

**HUMITAT-STOP**

Elimina les humitats

"SENSE OBRES"



Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938

ni una gota més!  
**HUMITAT-STOP**  
www.humitat-stop.com

Antoni Pagès  
Distribuidor per la província de Girona  
c/ Freixes, 6 - 17753 ESPOLLA (Girona)  
T. 972 563 418 - M. 678 323 938  
antonipagespolla@gmail.com

# Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

## HERMES COMUNICACIONS SA

**President:** Joaquim Vidal i Perpinyà.  
**Consell d'Administració:** Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.  
**Consell de lectors:** Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a [conselldelectors@elpuntavui.cat](mailto:conselldelectors@elpuntavui.cat). Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

**Direcció Executiva:** Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

## Keep calm

Jofre Llombart



## La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

## Gai acèrrim



**L'**exconseller Santi Vila ha dit a la revista *Shangay* que té "molt més en comú amb un gai del PP que amb un catalanista acèrrim dels Pirineus". Vila especifica que aquest gai del PP és Javier Maroto. No sé si Vila és conscient del greuge que, segurament sense voler, ha causat al conjunt dels homosexuals, dels catalanistes i dels habitants dels Pirineus. És tan fàcil com girar la frase: Ara imaginem-nos que un exconseller catalanista heterosexual diu que té molt més en comú amb un heterosexual del PP que no pas amb un catalanista homosexual. Quin és el fet diferencial que determina la bona sintonia política amb l'un o l'altre? L'opció sexual, que hi queda barrejada com a paràmetre d'afinitat política. En un costat de la balança, Vila hi posa un gai del PP. A l'altre, un catalanista acèrrim. Amb qui diu que es porta millor? Amb el del PP. Per què? Doncs no hi sé veure altre factor que el fet de ser gai perquè interpreto que, si Maroto no fos gai, hi hauria, com a mínim, una equidistància entre el dirigent del PP i el catala-

nista acèrrim. És igual que aquest gai pertanyi a l'únic partit que va intentar impedir, precisament, que els homosexuals es poguessin casar en igualtat de condicions que els heterosexuals. O que aquest gai, Maroto, fos investigat per la fiscalia per haver dit que "els magribins viuen dels ajuts socials i no tenen voluntat d'integrar-se": ell té la sort de no ser un acèrrim perquè és gai. Perquè clar, l'afegit d'acèrrim li afegeix una connotació de ment tançada al catalanisme que, per si no quedava prou clar, Vila estén a totes les persones dels Pirineus, ampliant així el catàleg de col·lectius ofesos en una sola frase. Als Pirineus hi ha catalanistes acèrrims, sí. I a l'àrea metropolitana de Barcelona també. I a tots dos llocs n'hi ha que no són: ni acèrrims ni catalanistes. Però confessaré un secret: als Pirineus també hi ha gais. I és molt possible que algun d'ells fins i tot sigui catalanista acèrrim. Si el troba, Vila haurà de tornar a escollir entre si té més afinitat amb un catalanista acèrrim gai dels Pirineus o bé amb Javier Maroto. En igualtat de condicions, Vila haurà d'optar per factors estrictament polítics.

En un costat de la balança, Vila hi posa un gai del PP. A l'altre, un catalanista acèrrim



## Vuits i nous

Manuel Cuyàs

## Desinflar, destensar...

**A**nada a Barcelona amb cotxe. Una hora de cua per accedir-hi, una hora escoltant una emissora de ràdio catalana parlada. El centre d'interès únic és el PP, que ha de renovar la presidència. Els tertulians coneixen al detall els aspirants al càrrec. Saben els motius pels quals un s'ha retirat de "la cursa", estan intrigats per si a la una del migdia una dirigent del partit anunciarà que s'hi afegeix. Es veu que un senyor que és o havia estat alcalde de Santander té moltes possibilitats de victòria. No n'havia sentit parlar mai. Els tertulians el troben educat, elegant, dialogant. Sembla que el prefereixen a tots els altres. Conec els tertulians. Fa quatre dies afirmaven que el PP era irrellevant perquè a Catalunya només disposa de quatre diputats parlamentaris. També en deien pestes per ser el patrocinador principal de l'article 155 que després d'haver jugat nosaltres "de farol" ens ha deixat políticament, judicialment i anímicament rebregats. Si tot hagués anat bé, a aquesta hora parlariem dels problemes del PP com qui ho fa d'un partit holandès. Ha anat malament.

“Una hora seguida parlant de la presidència del PP a la ràdio

Alguns exigeixen als independentistes que reconguin el fracàs. No ens facin ser redundants ni més explícits: escoltin la ràdio. Vam començar a parlar del "procés" l'any 2010. Ho tinc apuntat: jo també soc tertulià. Vuit anys insistint-hi. Ara parlem del PP o de les satisfaccions que ens pot donar el govern del PSOE. Ja ho fèiem abans de l'any indicat. Les satisfaccions del PSOE? L'acostament (ja ho veurem) dels presos –ni parlar-ne, d'alliberar-los–, l'estudi dels quaranta o cinquanta punts autonòmicament reivindicatius que primer Artur Mas i després Carles Puigdemont van presentar a La

Moncloa. L'últim punt, el que parla d'un referèndum acordat, exclòs. El rei que el tres d'octubre ens va esbrincar de mala manera vindrà demà a Tarragona per inaugurar els Jocs Mediterranis. El president Quim Torra dubta, a l'hora que escric això, si anar-lo a saludar o no. Li exigeix unes excuses prèvies. La seva portaveu explica que, sigui com sigui, no serà rebut amb alegria. Ho farem amb cara enfadada i mà freda, doncs. S'ha sabut que la cancellera Angela Merkel va trucar a Rajoy el primer d'octubre perquè aturés la repressió policial. La petició va ser satisfeta cap al migdia. Ara governa el PSOE amb la samarreta dels 25 anys dels Jocs Olímpics de Barcelona posada. Merkel i els dirigents europeus poden respirar i atendre altres urgències. La capacitat d'incidència de Puigdemont es redueix. Torra governarà una autonomia. Després de reconstruir-la, ben entès.

"Destensar", "desinflar", "normalitzar": són les consignes. Parlar del PP a la ràdio les deu obeir. Canvio a una emissora musical. Ho hauria d'haver fet d'entrada.



EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA  
http://www.elpuntavui.cat  
972 18 64 00  
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

**Caps de secció:** Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

**Conseller delegat:** Joan Vall i Clara.

**Direcció Comercial:** Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/9w6x80>



# A la tres

Anna Serrano / [aserrano@elpuntavui.cat](mailto:aserrano@elpuntavui.cat)

## Què és un rei per a tu?

Què és un rei per a tu? La pregunta és el *leitmotiv* d'un concurs infantil organitzat per la Fundació Institucional Española. Nens i nenes de tercer de primària fins a segon d'ESO presenten treballs al voltant de la figura del monarca i de la corona. El premi inclou, entre altres coses, una audiència amb el rei. Es compten trenta-set edicions d'un certamen que endolceix la institució a través de la mirada dels infants. Felip VI amb una motxilla en forma de mapa d'Espanya, com l'abella reina d'un rusc, arbitrànt un partit o amb una paleta de colors que simbolitzen els territoris... La creativitat és immensa. I ha contribuït al blanqueig de la monarquia, ara en hores baixes per la crisi catalana i l'empresonament del cunyat del rei, Iñaki Urdangarin.

Si l'interrogant es formulés avui podríem respondre que Felip VI és la persona que es va asseure somrient amb

“És una institució de representació quan vol i que baixa al terreny de joc quan li interessa

el president dels Estats Units en plena tempesta per la xenòfoba política migratòria de Donald Trump. El govern americà ha reconegut haver separat dels seus pares més de 2.000 menors d'edat que van creuar irregularment la frontera sud entre mitjans d'abril i finals de maig. Les imatges dels in-

fants sols, alguns d'ells engabiats, són un malson insuportable. Una violació dels drets humans condemnada de forma unànime per la comunitat internacional, que ha obligat Trump a moure fitxa, però que no va semblar incomodar els reis, de visita oficial a la Casa Blanca. Ningú esperava un ruixat, és evident, però no es va detectar ni un mínim gest del possible malestar. Al contrari, Felip VI va dir que Espanya i els Estats Units comparteixen “el valor de la democràcia”. Diplomàcia, en diuen.

Què és un rei per a tu? En plena polèmica per la presència en la inauguració dels Jocs Mediterranis, demà, una possible contesta és que és una institució destinada a la representació quan vol i que baixa al terreny de joc quan li interessa, com quan va abonar la repressió policial de l'1-O. Potser el millor seria reformular la pregunta: A qui representat? A molts no, per descomptat.



## De reüll

Pepa Masó

## Comença la cursa

Rajoy tenia pressa per abandonar les seves responsabilitats polítiques un cop expulsat de La Moncloa. No vol saber res del relleu a la presidència del seu partit i prova d'això és la pressa que ha tingut per ocupar la seva plaça de registrador de la propietat a Santa Pola. I mentre es posa al dia a la nova feina, la formació en la qual encara milita es prepara per triar nou president o presidenta, en unes primàries dignes de ser seguides amb lupa perquè estan fent surar tot allò que Gènova ha volgut tapar durant anys. Havent-se descartat

Les eternes rivals presentaran batalla per presidir el PP

el considerat candidat natural –que ha decidit no presentar-s'hi no se sap si per por de no guanyar, per fidelitat als gallecs, per reservar-se per més endavant o perquè té draps bruts que no vol que es destapin–, la guerra està servida entre Cospedal i Sáenz de Santamaría. Fins a set candidats s'han presentat, però són

aquestes dues dones, eternes rivals que s'odien mútuament, les que presentaran més batalla. Pablo Casado intentarà entrar en el joc, però no ho tindrà fàcil. Els notables del PP ja comencen a prendre partit entre qui assegura saber més que ningú del partit, i qui es vanta de saber governar millor que ningú. Aquest cop, però, la militància tindrà alguna cosa a dir-hi i veurem si castiga la gestió al partit (corrupció) o l'acció al govern (perdre'l). Podria passar que la militància popular es comportés com la socialista i votés allò que no volen els notables. La resposta, el 21 de juliol.

## Les cares de la notícia



CUINER

Joan Roca

### Mantenir l'excel·lència

Tal com diu sempre l'ànima del Celler de Can Roca, el gran dels tres germans, el seu gran mèrit no és només haver tornat a ser considerat el segon millor restaurant del món, un fet extraordinari, sinó mantenir-se entre els cinc millors del planeta durant una dècada.



EXALCALDESSA DE BADALONA

Dolors Sabater

### Relleu democràtic

La ja exalcaldessa de Badalona, Dolors Sabater, ha afirmat aquests dies que farà tot el possible perquè el relleu del seu govern pel nou executiu, liderat pel PSC després de la moció de censura d'ahir, sigui exemplar. La valoració del mandat de Sabater ja el farà l'electorat l'any vinent.



PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

### Indignitats

Arran de l'allau de crítiques rebudes, Trump ha fet marxa enrere en la seva mesura cruel i inhumana de separar els fills de les famílies d'immigrants indocumentats. És, però, una rectificació puntual que no aclareix quins són els límits de les polítiques ultraconservadores i immorals de Trump.



## EDITORIAL

# El vergonyós enrocament de Trump

La crisi política i social que està provocant als EUA la mesura més extrema de l'administració Trump en matèria migratòria, amb la separació de famílies, creix exponencialment. Més de 2.000 infants han estat separats dels seus pares des de l'abril, ja que les famílies són detingudes i els adults, empresonats quan intenten entrar sense permís als EUA, en les batudes a la frontera. Una nova política judicial de tolerància zero de la immigració ordenada per Trump. La imatge dels nens i nenes plorant i clamant pels seus pares en camps d'internament ha suposat una vergonyosa imatge de desprestigi internacional per als EUA. I per descomptat ha malmès les relacions de veïnatge amb Mèxic. Però també ha colpit la sensibilitat de bona part dels nord-americans que, al marge de la seva posició ideològica i de l'enfocament que tinguin respecte de la migració, veuen en la separació de les famílies una mesura extrema, inhumana i fins i tot perillosa.

Les protestes generalitzades es convoquen arreu del país. Bona part dels republicans s'han unit als demòcrates en la repulsa i fins i tot les grans empreses s'hi han manifestat en contra. Trump està cada cop més aïllat en la defensa d'una mesura que s'aixopluga en la legislació dels EUA però que és clara-ment contrària als drets humans. I el seu enrocament només s'explica per la prepotència d'un president que no vol acceptar una derrota que reflectiria feblesa. Però la separació de milers d'infants dels pares és una ignomínia inassumible que caldria jutjar en els tribunals internacionals i que més tard o més d'hora s'haurà de derogar. Per la qual cosa cada dia que Trump manté la seva extremista política migratòria no soluciona el problema de fons i només allarga el patiment d'innocents.

Tal dia  
com  
avui fa...



**1 any** **Urnafòbia**  
El TSJC investiga la consellera de Governació, Meritxell Borràs, per la compra d'urnes en considerar que s'utilitzaran per al referèndum.

**10 anys** **Acebes plega**  
Ángel Acebes se'n va carregant de valent contra Rajoy. Reivindica l'ala dura, ataca Zapatero i no fa cap mena d'autocrítica.

**20 anys** **CDC contrataca**  
El secretari general de CDC, Pere Esteve, afirma que la ministra de Cultura hauria de dimetir per les crítiques al decret del català al cinema.

## Full de ruta

Ferran Espada

## Torra i la política re(i)al



La visita del rei Felip VI demà a Tarragona per inaugurar els Jocs del Mediterrani obliga els representants de les institucions catalanes a prendre una decisió gestual però de gran contingut polític: assistir o no a un acte presidit per un monarca que el 3 d'octubre va avalar la repressió brutal de l'1-O contra milers de ciutadans pacífics i indefensos. El president del Parlament, Roger Torrent, ja ha anunciat que no hi assistirà. El de la Generalitat, Quim Torra, no ho descarta i de moment ha enviat una carta al rei Felip signada conjuntament amb els expresidents Puigdemont i Mas en què li exigeixen explicacions per aquell nefast discurs. Torra, a més, li demanava una reunió a la qual Sánchez i el monarca han donat cop de porta. Dialogar sempre és positiu, però en política també és fonamental justificar els canvis de criteri. I la piulada que va fer la diputada de JxCat Aurora Madaula el 25 de febrer va fixar posició en el grup parlamentari de Torra durant la

Torra demana reunir-se amb Felip VI i rep un cop de porta. Jo no qüestionaria mai el republicanisme del president però JxCat ha de dir si veure's amb Felip ja no és vergonyós

visita de Felip VI a Barcelona pel Mobile: "A mi em faria vergonya compartir taula amb algú que va beneir la violència de l'1-O. Però perquè això passi has de tenir vergonya i ser republicà." El rei espanyol no s'ha mogut ni un mil·límetre en la seva actitud. No sé si al final Torra seguirà l'exemple de Torrent i plantarà Felip però crec que ningú hauria de dubtar del republicanisme del president. Ara bé, algú de JxCat hauria d'explicar si han modificat la posició respecte a visites i trobades amb el monarca. Els Jocs són una bona notícia per als tarragonins i per a Catalunya. Un esdeveniment en què la Generalitat hi ha posat molt més el coll que el govern espanyol. Però no ens enganyem: els jocs són un acte d'Estat fet en territori català. I la presència d'un rei que va deixar de ser-ho de la majoria dels catalans el 3-O per exercir només d'espanyol ens fa súbdits i busca imposar la submissió. Acceptar-ho pot voler dir que alguns han aterrat en la política re(i)al però s'entreveu difícil disfressar-ho com una posició republicana.



## Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia @xserra

## Prou del "100/n"

Ens enganyen, sovint ens entablenen. Ens fan creure que totes les opinions són igual de vàlides, i que ells –els dogmàtics irredemptos– han de disposar del mateix temps i espai, com si hi tinguessin dret. L'Arrimadas o el García de torn –i no són els únics– juguen a la dialèctica moderna, com si la veritat hagués de sorgir del seu "no amainar veles". Hegel i Marx, i d'altres pensadors dels ss. XIX i XX, van buidar la "dialògica" fins a fer-ne "dialèctica", concepte que, al seu torn, ja havien emprat –aleshores com a autèntic camí de coneixement– els clàssics grecs, romans i medievals.

**L'ÚS MODERN DE LA DIALÈCTICA** em sembla una estafa –lògica i metafísica– i estem en condicions de desemascarar-lo. El seu motor és la contraposició (tesi-antítesi), amb un vessant negatiu (la por, que du alguns a falses seguretats) i, d'altra banda, un de positiu (el conflicte envers allò diferent). Hi ha qui ingènuament creu –especialment en política– que se'n sortirà esbatent bajanades a les teleporqueries televisives, però "ja en tenim prou". Ara som conscients que la crispació no és "un fet"

sinó "una creació", un producte de laboratori, elaborat pels pseudointel·lectuals que, d'això, en viuen. Dialèctica dolenta.

**LES PERSONES DE BÉ** volem dialogar, no pas "apallissar-nos", i ho exercitem en un ampli arc d'idees que va des de les més liberals a les socialistes, però defugint sempre els "populismes manipuladors", d'aquells que –com els sofistes del s. VaC– potser arramblaven vots, però no conviccions. El pensament dialògic comparteix un principi amb el dialèctic: ambdós admeten que les coses no són senzilles, que hi ha dinamisme en les idees. Ara bé, la dialèctica és una pràctica d'ores que, tibant allò experiencial, obren cingles entre la gent.

Fa temps, els periodistes pensaven que l'actitud correcta era escoltar equidistantment dues –o més– campanes, dedicant el mateix espai o temps a opinions oposades o divergents. Atents!: això és dialèctic. És la fórmula del títol de l'article: dividiu proporcionalment l'espai total entre els "n" diferents parers.

Quin disbarat! Donaríeu el mateix temps a Hitler i a Mandela? Val igual de-

fensar els drets dels refugiats que l'ablació genital? I si no voleu anar tan lluny: ¿té cap sentit atorgar oïda a qui menteix com a qui argumenta i raona?

El diàleg ha estat –des de Sòcrates i Plató– el mitjà propi d'expressió del logos. Xenofont, el primer Aristòtil, Agustí, Ciceró, Bruno, Galileu, Berkeley i molts més en són testimonis.

**AL'ÈPOCA MEDIEVAL** s'expressa amb la *disputatio*, i Tomàs d'Aquino n'és un exemple: pensar no és monòleg sinó "conversa". Certament, a la modernitat apareix el monòleg. Ja ho sabien els sofistes: cal disputar perquè guanyi el més eixerit en tècniques retòriques. Clamo contra aquella perversió de l'autèntica mediació i del diàleg que consisteix a pensar que, en qualsevol contrast, s'ha d'atorgar la meitat de l'espai o del temps –un mediocre 50 o 80 o 25 per cent– a cada part. El professional, qui té ètica, ha de saber dir: "Calli vostè, parli vostè." Siguen valents, dignes, coratjosos, amb respecte. El procés dialògic s'adona dels contraris i els complementa, mentre que el dialèctic els enfronta i aniquila: anem amb compte!

## El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a [bustia-catalunya@elpuntavui.cat](mailto:bustia-catalunya@elpuntavui.cat)

### En quin món visc?

■ Et parlen d'un llarg documental d'enorme abast emès per una determinada televisió en el qual una "estrella" multimilionària explica els dubtes de consciència per ingressar, d'un equip o altre, uns quants milions d'euros més dels molts que ja cobrava. Veus, escoltes i llegeixes, també amb enorme abast, que un entrenador de selecció nacional de futbol amb contracte acabat de signar, en signa un altre de més bo (o sigui amb més milions) amb el president del més ric equip de la nació, la selecció de futbol de la qual s'havia compromès a representar; l'un i l'altre es congratulen d'haver-ho fet i es mostren perquè algú –que vol desprestigiar el club– els diu que això no està bé. Què sap la gent (de sota) el que està bé o no ho està. Sense rebombori mediàtic, ahir un home

encara amb molta vida al davant, la va interrompre de cop en llançar-se al carrer des d'un desè pis. Els motius: haver deixat de pagar, a l'entitat propietària, el lloguer del pis on vivia amb la família. I mira que se li havia dit que això era contra la llei, i les lleis són les lleis com bé saben les entitats propietàries. Què podia fer sinó, deuria pensar ell davant la vergonya de trobar-te al carrer, desamparat i havent-hi tants milions per tot arreu. Junt amb tot això, cada dia coneixes noves tragèdies amb els emigrants que fugen de la rabiosa ira que encén els seus països, mentre els polítics cloquegen ignorant-ho o no sabent què fer. Uns fugen, altres es llancen al buit, però sempre hi ha a qui li augmenten els ingressos. Déu creà el món, així ho te assumit molta gent, però és evident que Déu, quan el va acabar, va desaparèixer.

**MIQUEL OLAYA**  
Barcelona (Barcelonès)

### No canvieu de llengua

■ Som un grup de persones que intentem amb molta il·lusió i esforç parlar el català en les nostres activitats de cada dia. Assistim a un dels grups de conversa Xerrem Junts que organitza la CAL i els seus voluntaris, amb l'objectiu de millorar cada dia, perdre la vergonya i llançar-nos a parlar la llengua que estimem. En el grup hi ha dos alemanys (un dels quals no sap castellà), una boliviana, una argentina i sis persones més d'origen espanyol. Ens agrada molt practicar quan estem junts, però és decebedor, trist i frustrant que quan intentem anar a comprar, o demanar un cafè al bar o simplement fer alguna pregunta a algú, ens contestin invariablement en castellà en notar que el nostre accent no és d'un perfecte català. Llavors ens preguntem: "Tan ma-

lament ho faig?" "No em volen en el seu cercle d'amistats?" "Els poso nerviosos?" "Es riuen de mi?" Necessitem la vostra ajuda! Si us plau, no canvieu de llengua. Doneu-nos ànims per continuar estudiant!

**MARIA DOLORS FARRIOL**  
Terrassa (Vallès Occidental)

### Brieva

■ Amb raó tardava tant la sentència del cas Nóos; havien de condicionar la presó que escolliria Urdangarin. Tindrà les mateixes condicions que els presos d'arreu d'Espanya abans fins i tot d'haver celebrat judici, oi? Quants cops més haurem de sentir dir en boca dels monarques que la justícia és igual per a tots? A part de la llibertat dels presos polítics, qui sap si s'hauria de demanar una indemnització pels danys morals i perjudicis.

**SUSANNA CASANOVA**  
Girona (Gironès)

## La frase del dia



“Tinc molt més en comú amb un gai del PP que amb un catalanista acèrrim dels Pirineus”

Santi Vila, EXCONSELLER DEL GOVERN DE LA GENERALITAT



## Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit de comunicació a la UPF

# Homenatge a Òmnium

**A**mb gran pena, però amb molt d'orgull, vaig votar un president a la presó. Es diu Jordi Cuixart. És el president també dels 119.100 socis d'Òmnium Cultural que li van renovar la confiança en l'assemblea emotiva i multitudinària del dissabte 16. Quan es complien vuit mesos de la seva reclusió vergonyosa, junt amb Jordi Sánchez, president de l'ANC, a Soto del Real.

**M'AGRADA ÒMNIMUM.** Me'n vaig fer soci l'endemà de l'aprovació de l'Estatut de 1979. Ja ho deia el cantant: calia anar més lluny d'aquell Estatut. Havien eliminat qualsevol referència a “la via cap al ple exercici del dret d'autodeterminació”, un dels principis de l'antiga Assemblea de Catalunya. Un principi ignorat en tots els manuals de la Transició. Òmnium representava una mirada diferent en el procés de reconstrucció nacional.

**M'AGRADA ÒMNIMUM** perquè ha sabut evolucionar assumint i en part liderant els nous horitzons polítics i socials del catalanisme. Ha contribuït a transformar el catalanisme culturalista de la primera resistència en un sobiranisme obert, integrador i exigent, sobretot a partir de la profunda renovació de principis de segle. La història d'Òmnium ofereix un compendi significatiu de la resistència i la voluntat d'emancipació dels darrers 60 anys, en estreta cooperació amb les lluites dels altres Països Catalans.

**MÉS IMPOSSIBLE DE RECORDAR** aquí les iniciatives i aportacions d'Òmnium a la llengua, la cultura i al país. Des de la seva creació el 1961 pels cinc “pares fundadors” (Lluís Carulla, Joan B. Cendrós, Fèlix Millet, Joan Vallbé i Pau Riera), la celebració continuada de la Nit de Santa Llúcia ha animat la creació literària. Poc després del període d'il·le-

galització (1963-67), l'entitat va emprendre múltiples campanyes a favor de la llengua. I el 1969 va prendre una iniciativa singular: la creació del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. N'hem celebrat ara el 50è aniversari amb la concessió del guardó a Quim Monzó. Aviat és dit: repasseu els 50 noms de la llista. Un orgull per a una cultura i una llengua.

**L'ENTITAT VA AFRONTAR** un moment especialment delicat quan el 2002 es van presentar dues candidatures: la continuista era encapçalada per Josep Espar i la renovadora, per Jordi Porta. Vaig formar part de la segona candidatura i recordo bé els episodis d'alta tensió que va viure l'entitat. Però la victòria de la segona va permetre reconduir l'entitat cap a la renovació profunda, oberta i progressista, consolidada gràcies també a la posterior presidència de Muriel Casals. Des de llavors, l'expansió de l'entitat ha desbordat totes les previsions. Quan la junta de Porta es va fer càrrec d'Òmnium, el nombre de socis no superava els 15.000. Ara estem ratllant els 120.000! Què ha passat? Ho sabem. Des del 2010, després de la fatal sentència del TC contra l'Estatut,

“M'agrada Òmnium perquè ha sabut evolucionar assumint i en part liderant els nous horitzons polítics i socials del catalanisme

Òmnium va liderar les mobilitzacions, començant amb la primera del 10 de juliol del 2010 sota el lema “Som una nació. Nosaltres decidim”. Després, a partir del 2012 i ja creada l'ANC, va secundar manifestacions històriques com ara la del 2012 (“Catalunya, nou estat d'Europa”) i la de la Diada del 2013 amb l'espectacular Via Catalana. El salt endavant com a entitat referent del procés va arribar el 2012 amb l'anomenada Declaració de Santa Coloma. De la triada cultura (1961), llengua (1983) i país (2010), ara Òmnium passava a defensar el referèndum d'autodeterminació i l'Estat propi dintre d'Europa (2012). La Declaració reconeixia: “¿Hi ha cap moviment que no sigui l'independentista que avui pugui generar un Big Bang creatiu que transformi el nostre país com va fer-ho el catalanisme fa un segle?”

**EN TOT EL PROCÉS** i durant els fets excepcionals de l'1-O, l'entitat presidida ja per Cuixart va desplegar un activisme essencial al costat de l'ANC. Recordo bé, per exemple, el vídeo “*Help Catalonia. Save Europe*”, pujat a Youtube el 16 d'octubre, que a finals de mes ja registrava uns dos milions de visualitzacions. Era el dia en què el president Cuixart era acusat de sedició i empresonat a Soto del Real, junt amb Jordi Sánchez, pels fets del 20 de setembre. La perplexitat per la decisió judicial d'aquell dia encara resulta més indignant avui, quan cap autoritat espanyola ha mogut un dit ni tan sols per acostar a Catalunya aquest no polític – tractat com a pres polític. Ni en ple franquisme, mai un president d'Òmnium havia estat empresonat. Vuit mesos d'injustícia i crueltat. I a 600 quilòmetres de casa i del nen que van tenir amb la Txell fa un any. Ens queden les seves cartes de la presó. Però també el seu compromís, la seva serenitat i el seu lideratge. T'esperem a casa, president.

## De set en set

Mercè Ribé

## Els gestos i les paraules



**J**a fa anys que em sento més meus els Reis d'Orient que no pas els reis d'Espanya i el fet que demà Felip VI presideixi la

inauguració dels Jocs del Mediterrani m'és bastant indiferent. N'hi haurà molts, de senyors amb corbata que figuraran a la foto i ja és ben trist que amb les cares noves que estem assimilant fruit dels esdeveniments polítics dels darrers temps sigui la d'aquest rei que a mi no em representa de les poques que ja hi figuraven al començament, junt amb la de l'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, aquest sí legítim protagonista de l'es-

És lluny de flaixos i càmeres que cal aprofitar per fer els gestos importants de veritat

deveniment. Ja sé que ser-hi o no ser-hi, en aquesta foto, diu moltes coses i que en política a vegades parlen més els gestos que no pas les pròpies paraules. I ja sé que de gestos i de paraules n'hi ha hagut de massa gruixuts per fer veure que aquí no ha passat res. I encara que jo relativitzi el que digui o faci algú per qui no em sento representada, ja està bé que se li demanin, per carta o de viva veu, discursos conciliadors i vies de diàleg. Però tinguem clar que demà, a Tarragona, no hi ha ni una cimera política ni una trobada de caps d'estat, hi ha la inauguració d'un esdeveniment on esportistes i tarragonins haurien de ser els protagonistes. Que hi hagi els que els toca ser-hi i que públicament tothom els pugui aplaudir o ignorar en funció del que el cor els dicti. És portes endins i lluny de flaixos i càmeres que cal aprofitar per fer els gestos importants de veritat i encarrilar solucions polítiques.

## Sísif

Jordi Soler



# Nacional

**Aragonès situa un referèndum en la negociació**

Veu la “consulta pactada” que defensa Iceta com una via a explorar amb el PSOE

**García Abiol, protagonista de la moció a Badalona**



Amaga fins a l'últim minut el suport a la censura, que converteix Àlex Pastor en alcalde

VOL VIURE EN  
**#CATALUNYALLIBERTAT**

# Vet al diàleg entre Torra

**OFERTA** El president proposa a Felip VI veure's i parlar a Tarragona del conflicte català, la casa reial ho deixa en mans de Sánchez, que ho descarta **MÉS** El cap de l'executiu fa bandera del diàleg en la primera sessió de control al Parlament

**Emma Ansola**  
BARCELONA

L'espai de diàleg que el president Quim Torra va oferir ahir al rei Felip VI va quedar tancat i barrat en poc menys de sis hores. La Zarzuela va traslladar l'ofertament, fet arribar per carta, escrita en català i signada també pels expresidents Puigdemont i Mas, a La Moncloa que ràpidament va denegar la trobada entre el monarca i el cap de l'executiu català. Sánchez tancava el cercle, blindava el diàleg i agafava les regnes del conflicte polític anunciant ja la data de la reunió amb Torra, el 9 de juliol a dos quarts de dotze del migdia a Madrid.

La notícia havia saltat al matí quan Torra va anunciar durant la primera sessió de control al Parlament que acabava d'adreçar-se per carta a Felip VI per aprofitar la seva estada de divendres a Tarragona i oferir-li una reunió per parlar i tractar el conflicte català. Torra admetia que un dels objectius de la trobada era fer avinent al monarca les conseqüències que la seva intervenció del 3 d'octubre passat havia provocat en una part important de la societat catalana. Torra i els expresidents anaven més enllà i demanaven al monarca un gest per poder tancar les ferides que va suposar el seu missatge entre la ciutadania.

“El rei ha de parlar”, afirmava el president Torra des de l'hemicicle del Parlament en resposta al portaveu del grup parla-

mentari de Junts per Catalunya, Albert Batet, que havia actuat de crossa per provocar l'anunci. En la resposta, Torra lamentava que el cap de l'Estat espanyol actués com “si no hagués passat res” a Catalunya durant tot aquest temps. Torra feia referència també a la situació de diputats i exdiputats que estan en presó preventiva i a l'exili.

En la missiva, també es podien llegir seriosos retrets per l'actuació del rei alhora que Torra es mostrava favorable a “rebre'l amb la voluntat de diàleg, negociació, reconeixement, respecte democràtic i modernitat institucional i respecte pels drets civils i polítics i les llibertats fonamentals”, resava l'escrit. “Hem d'obrir una etapa de negociació que doni la paraula a la ciutadania de Catalunya”, reblava l'escrit.

La resposta a la carta, però, no es va fer esperar. A mitja tarda, La Zarzuela notificava que, d'acord amb l'article 64.1 de la Constitució, donava trasllat de l'ofertament al president del govern espanyol, Pedro Sánchez, que havia de referendar la proposta. Tanmateix no va ser així, i una hora més tard, des del gabinet de presidència de La Moncloa es descartava una reunió bilateral entre el monarca i el president. Segons l'entorn de Pedro Sánchez, tots tres coincidiran en l'acte institucional de la inauguració dels Jocs del Mediterrani, però “la reunió política serà entre Sánchez i Torra”. El 9



**El president**  
Torra, ahir al Parlament durant la primera sessió de control ■ ACN

## Les dates

**25.06.18**

**reunió entre el president Torra i el líder de Podem, Pablo Iglesias, al Palau de la Generalitat.**

**09.07.18**

**reunió amb el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, a dos quarts de dotze del migdia a La Moncloa.**

de juliol, després de la trobada amb el lehendakari Iñaki Urkullu que obre la tanda, segons l'ordre d'aprovació dels estatuts que apareix a la Constitució.

El vet de La Moncloa a la trobada entre el rei Felip VI i Torra, en espera que

primer es faci la dels dos presidents, va obtenir resposta del cap de l'executiu català des de Tarragona. Ho feia primer a través d'una piulada. “Una qüestió: si el rei el dia 3 d'octubre va fer el discurs que va fer, autoritzat pel senyor

Mariano Rajoy, ara per què el senyor Pedro Sánchez no l'autoritza a parlar amb el president de Catalunya? Volem diàleg o no volem diàleg?”. Torra encara no ha confirmat la seva assistència a l'acte d'inauguració dels Jocs del Mediterrani i ahir a la nit insistia en la trobada amb el rei i en la petició de disculpes.

Puigdemont també s'afegia a la crítica: “El rei continua sent el del 3 d'octubre. Va abraçar l'estratègia repressora i ara ratifica la seva abdicació de Catalunya. No és el rei del diàleg, és el rei del monò-

leg *A por ellos.*” De fet, els dos presidents es trobaran demà a Alemanya, a l'hotel Holiday Inn Berlin Airport, a Schönefeld en una reunió que serà a porta tancada.

L'anunci de la carta i la reunió amb Sánchez va ocupar tot el focus d'atenció d'un ple al Parlament, ja que s'hi feia per primera vegada una sessió de control al president. Torra va fer bandera del diàleg en cada una de les seves intervencions, mentre que l'oposició li reclamava mesures concretes per fer-lo realitat. El president del grup de Catalunya en Co-



L'APUNT

Entre 'Sálvame'  
i el 'Quixot'

Jordi Panyella

El senyor De Páramo fa cara de tenor, posat a règim, quan, des del seu escó del Parlament, estripa una ària sobre la Catalunya trencada en dues meitats. La senyora Arrimadas, escoltada per la ràdio quan interpel·la el president Torra, sembla la protagonista d'una racionovel·la a qui fan estrafer la veu per afegir dramatisme a una trama mal guionitzada. L'espectacle de la

sobreinterpretació de Ciutadans potser serveix per arrencar vots entre els espectadors de la teleporqueria, on tothom s'escriu, però de ben segur que no agrada als doctes lectors del *Quixot*, per molt que el partit taronja utilitzi Cervantes per interpretar una vegada més el paper d'espanyols ofesos en la seva essència. O *Quixot* o *Sálvame*, vostès decideixen.



# a i el rei



LA CRÒNICA

Òscar Palau



La consellera Laura Borràs, en contestar ahir a la riallera bancada de Ciutadans, que mostrava tot d'exemplars del 'Quixot' ■ ACN

## Cervantes i l'elefant

mú-Podem, Xavier Domènech, proposava que fos el Parlament l'indret on establir un espai de diàleg amb totes les forces polítiques.

**Pablo Iglesias, al Palau**  
Torra apostava "per tenir ponts" i anunciava també una segona reunió, aquesta confirmada, amb el líder de Podem, Pablo Iglesias, dilluns al Palau de la Generalitat, una trobada que va qualificar de "profitosa" perquè: "Ens ajuda a anar explicant el nostre projecte català i entendre millor el projecte seu per a Espanya", indi-

cava Torra. Iceta, per la seva banda, recordava la necessitat de donar mostres que aquest govern abandona la via unilateral i prioritza acords interns per buscar el consens dels 90 diputats que sí poden donar sortida de manera totalment legal a reformes en l'Estatut que serveixin per millorar l'autogovern de Catalunya.

En contraposició, Ciutadans tornava a oferir la imatge de més tensió a l'hemicicle rebutjant tot tipus de diàleg i acusant el govern de mantenir "la fractura social" en la societat catalana. ■

S'havia criticat que el govern encara no s'havia sotmès al control del Parlament, i el ple d'ahir ho va ser íntegrament, de control, i després d'interpel·lacions a l'executiu. Nou mesos i mig després de l'últim cop, en el famós ple del 6 de setembre, obria el foc una pregunta de Toni Morral sobre lloguer social al conseller Damià Calvet. Bé, pregunta no del tot, perquè el mal càlcul del temps el va deixar sense fer-la després de tota l'exposició prèvia. La patinada és disculpable, com ho seria que després també es quedessin a mitja contesta els consellers novells Chakir El Homrani i Àngels Chacon, però és més condemnable que passés el mateix a dos veterans il·lustres que ahir tornaven a respondre des del banc del govern: els ex del tripartit Josep Bargalló i Ernest Maragall. Un i altre, això sí, van demostrar que es mouen bé en el cos a cos i van deixar els seus titulars. El primer, per refermar que el govern "és l'única autoritat educativa a Catalunya" i re-treure, en presència d'una de les professores denunciades a la Seu d'Urgell, que tota denúncia s'ha de presentar al seu departament, i no als jutjats. El segon, per deixar clar a Soraya Sáenz de Santamaría que el Diplocat pensa seguir en la línia en què treballava, perquè ja "no està en liquidació, està en reactivació". Ves per on, tot el contrari que el govern popular...

Els que ho van aprofitar des del minut zero per seguir la tàctica de l'alda-

rull i tensió constants serien Cs, si bé no amb tot l'èxit desitjat. Primer, amb un Carlos Carrizosa que va vessar un seguit d'impropis sobre el conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró (des de la seva participació en l'1-O al seu sou), que segurament van tenir la contesta que més els cou: ser obviats. Entre rumors de sorpresa, en efecte, Puigneró va deixar el seu interlocutor amb la paraula a la boca i ni es va dignar a contestar, però sí que ho faria la consellera de Cultura, Laura Borràs, a

La primera sessió de control en nou mesos va suposar debuts però també retorns, i ni el 'Quixot' se la va perdre

la nova tongada de retrets de Fernando de Páramo, aquests pel boicot dels CDR a un acte d'homenatge a Cervantes que organitzava Societat Civil Catalana a la universitat. Tot el grup havia acompanyat l'abrandat discurs posant sobre l'escó un exemplar idèntic i verge del *Quixot*, fet que va sorprendre la consellera quan es va girar a contestar. "Ah, que bonica aquesta imatge!", exclamava, abans de declarar-se afalagada per la defensa d'un llibre que ella ha estudiat i treballat bé acadèmicament. "Espero que l'hagin llegit tots, aquest és el millor homenatge", els etzibava entre riures indissimulats de la resta de bancades. No va ser l'única

que hi va sucra pa. "Cervantes també és una expressió de llibertat", recordava després el mateix president, davant un darrer reguitzell d'acusacions d'Inés Arrimadas.

Quim Torra, fins fa pocs mesos un home de cultura, s'estrenava ahir en el format més aproximat al d'arena política. Hi havia neguit entre els seus assessors al públic, i va debutar amb certs nervis a pregunta de la CUP sobre el repartiment de cadires en els mitjans públics, gesticulant molt i sense esgotar de molt el temps. De fet, sense ni tan sols mirar-lo. Però a mesura que avançava l'interrogatori, per a què s'havia guardat un parell d'anuncis -la carta al rei i la reunió, dilluns, amb Pablo Iglesias- se'l va veure més còmode, sobretot quan va parlar de diàleg i va reiterar el tema estel·lar que vol que centri la seva reunió amb Pedro Sánchez. "El gran elefant que tenim a Catalunya és el dret a l'autodeterminació", assimilava, afirmació a la qual replicaria Miquel Iceta amb un altre mantra que intentaran de nou fer valer els socialistes a partir d'ara: "El gran elefant són els dos terços de la cambra que es necessiten per avançar." No va acabar de convèncer Torra, però, que va fer més gran el paquiderm en demanar a Arrimadas que condemni l'existència de presos polítics. "Això també forma part de l'elefant", etzibava. Ara bé, que vagi amb compte, perquè el rei emèrit en caçava, d'elefants. I el fill, el 3-O també... ■

VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

# Aragonès situa un referèndum en la negociació

El vicepresident veu la “consulta pactada” que defensava Iceta com una via a explorar amb el PSOE

Xavier Miró  
BARCELONA

Govern català i PSC van apuntar ahir al ple del Parlament límits i condicions que es posaran al diàleg amb el govern espanyol del PSOE. En la interpel·lació al govern català sobre el consens en les grans qüestions de país, la portaveu del PSC, Eva Granados, va demanar a l'executiu que aclarís si aposta pel diàleg dins la llei o per la desobediència: “Fora de la llei només hi ha retrocés nacional i social.” Granados va repetir que l'independentisme té majoria parlamentària per governar però ni tan sols dos terços de la cambra per “canviar el marc institucional” —la majoria de dos terços és la que es requereix per reformar l'Estatut, la possibili-

## La frase

“En aquesta tribuna, el senyor Iceta havia defensat una consulta acordada. Podríem començar per aquí”

Pere Aragonès  
VICEPRESIDENT DEL GOVERN CATALÀ

tat que posava ahir sobre la taula el PSC per “buscar el mínim comú denominador” de la cambra, en paraules de Granados.

Granados va aprofitar per remarcar discrepàncies entre Junts per Catalunya i ERC pel que fa a l'acatament de la llei o la desobediència i va acusar els primers de “comunitat d'interessos amb Ciutadans” perquè les dues forces “viuen d'alimentar aquest suposat període

d'excepcionalitat”, l'una des de l'independentisme i l'altra des de l'unionisme.

Granados va advertir el govern de JxCat i ERC que “Espanya ha canviat i hi ha un govern disposat a dialogar”. El PSC, conclouïa, espera que al si del govern català “no guanyin aquells que diuen que, amb Rajoy, es vivia millor”.

El vicepresident del govern, el republicà Pere Aragonès, va reafirmar que l'objectiu compartit pels dos socis d'executiu és “la República catalana” però va deixar clar que s'hi vol arribar com s'ha fet a Escòcia pel que fa al Regne Unit o al Quebec pel que fa al Canadà, tot adoptant “els canvis que s'hagin de fer en l'àmbit de la sobirania” i del marc jurídic i amb “un gran consens” i



El vicepresident Aragonès en un recés durant el ple del Parlament, ahir ■ ACN

“àmplies majories” al Parlament. En aquest sentit, Aragonès recorda que en aquestes “democràcies avançades” els dos estats van defensar la seva legitimitat a les urnes.

El vicepresident també va voler contraposar l'afirmació del PSC segons la qual el govern català no té una majoria electoral per a la independència. Atenent als resultats electorals del 2015 i el 2018, Aragonès va preguntar retòrica-

ment si “hi ha mandat per a la legitimitat de la Constitució Espanyola a Catalunya ara”. Aragonès va recordar que l'Estatut del 2010, consensuat per dos terços al Parlament, va ser modificat pel Tribunal Constitucional sense consultar els catalans si hi estaven d'acord. El vicepresident va oferir al PSC diàleg per aconseguir una proposta de consens majoritari al Parlament però li va demanar compromís

fins al final per evitar que torni a passar com amb l'Estatut, que el PSC va acordar a Catalunya però, després, va retallar al Congrés junt amb el PSOE.

En darrer terme, Aragonès va instar el PSC a recuperar la proposta d'una “consulta acordada que el senyor Iceta havia defensat en aquesta mateixa tribuna”. Pel vicepresident català, aquesta podria ser una bona “aproximació” de posicions. ■

## EL PUNT AVUI+

TELEVISIÓ

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo,  
entrevista des del  
Departament de Cultura

# Laura Borràs

Consellera de Cultura de la  
Generalitat de Catalunya

Emissió divendres 22 de juny, a les 14.30 hores i a les 22.30 hores

Segueix l'entrevista també a [www.elpuntavui.cat](http://www.elpuntavui.cat)



VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

# El xou d'Albiol

■ El líder del PP especula fins al darrer alè amb el suport a la moció de censura, reeixida, contra Dolors Sabater a Badalona ■ El nou alcalde, Àlex Pastor (PSC), governarà amb tres regidors davant d'una oposició potencial de 24

Francesc Espiga  
BADALONA

A les 14,52 h d'ahir, el socialista Àlex Pastor alçava la vara que l'acredita com a nou alcalde de Badalona, un cop consumada la moció de censura que descavalcava la ja seva predecessora, Dolors Sabater (Guanyem). En un fet, però, que no deixa de ser peculiar, però també il·lustratiu, el protagonisme de la sessió plenària en què es va escenificar aquest relleu no va ser ni per al batlle entrant ni per a la sortint, sinó per al líder de la bancada del PP, Xavier García Albiol, encara faltava una última tombarella.

Abans d'anunciar el sentit del seu vot, va demanar un recés de quinze minuts per acabar de prendre una decisió. Pastor, estava atònit. I no era l'únic. De fet, la mateixa Sabater parlava d'un "acte d'humiliació" cap al qui havia de ser el seu successor. Al final, però, i un cop acabat aquest parèntesi que a molts els va semblar etern, el PP va acabar fent pinya amb el PSC i Cs per tirar endavant la destitució. Àlex Pastor era alcalde. Amb maniobres com la d'ahir, però, el cap de files popular ja es va encarregar de recordar-li que no li posarà les coses precisament fàcils.

## Fer el cartipàs serà un primer trencaclosques per al nou govern

Com a candidat, el líder dels socialistes badalonins va ser el primer a intervenir en el ple. Va responsabilitzar Sabater de la presentació de la moció de censura, ja que va argumentar que no va complir l'acord amb el PSC de

mantenir un perfil baix des del govern envers el procés sobiranista. "Va trencar el pacte no només quan va trencar la neutralitat de la institució, sinó que es va posar al capdavant d'aquest moviment des del món local. I Badalona no és independentista", va reblar. L'altra gran raó que va exposar el cap de llista socialista per defensar un canvi d'executiu és que Guanyem ha demostrat flaqueses en la gestió. Després de fer una evocació més personal, en què es va reivindicar com a fill de Sant Roc i veí de Morera, el batlle electe va desgranar quines seran les seves tres primeres decisions: reunir-se amb tots els grups per pactar un pla d'acció política, transmetre un missatge de tranquil·litat i continuïtat a la plantilla municipal, i desencallar les inversions ja consignades. No va donar cap pista sobre el seu nou govern, que forçosament haurà d'estar format només per tres regidors, els del PSC, almenys d'entrada. Enfront, i com a oposició, en tindrà 24. La composició de l'estructura del nou executiu serà el primer test d'exigència per a



Pastor, que amb una bateria tan curta d'efectius haurà de cobrir prop d'una vintena d'àrees de gestió, sis districtes, sis empreses municipals i quatre organismes públics.

**La neutralitat, a debat**  
Com era previsible, o fins i tot lògic, la rèplica de Sabater va ser dura. Va qüestionar d'arrel els fonaments de la moció de censura, manifestant que el seu ha estat un executiu que ha gestionat bé i que, quan ho ha fet, no ha estat

sectari. "No hem penjat estelada ni hem tret la bandera espanyola", va recalcar l'exalcaldessa, que va voler dur aquest debat, el de la neutralitat institucional, fins a una visió conceptual, reflexionant fins a quin punt una institució pública, i per tant política, pot ser asèptica. "Quan pengem una pancarta per les pensions dignes, no som neutrals. Ens estandient (al PSC) que un Ajuntament no es pot definir mai sobre res que genera divisió? És això?", es va

preguntar, de manera retòrica. En la línia del que ha fet els últims dies, també va assenyalar García Albiol de ser l'instigador d'aquesta operació per arrebassar-li el control de la corporació.

Els dos socis de Guanyem, ERC i ICV-EUiA, per la seva banda, van insistir en els dubtes i incerteses que els genera el nou cicle a la ciutat. "Badalona s'aboca a un escenari de paràlisi i abandonament total. El PSC ha caigut en la moció trampa del PP", va reflexio-

## Les frases

“Badalona no necessita un govern que s'amagui darrere una pancarta, sinó un que representi tothom”

Àlex Pastor  
ALCALDE DE BADALONA

“El que ha passat en el ple ha estat una manera de dir, per si algú en tenia dubtes, que ara mana el PP”

Dolors Sabater  
ALCALDESSA SORTINT

“En 40 anys és difícil recordar una etapa tan grisa, amb un govern tan sectari i incompetent”

Xavier García Albiol  
PRESIDENT DEL GRUP DEL PP

“El PP ha posat 10 dels 14 vots de la moció i no demanarà res a canvi? Albiol serà l'alcalde a l'ombra”

Oriol Lladó  
CAP DEL GRUP MUNICIPAL D'ERC

“Al PSC li demano que mantingui el cordó sanitari per aïllar Albiol del govern l'any 2019”

Àlex Mañas  
CAP DEL GRUP MUNICIPAL D'ICV-EUIA

“Ens podem trobar que el nou govern sigui més dèbil que l'actual. I la ciutat en serà la perjudicada”

Pere Martínez  
CAP DEL GRUP DEL PDECAT



**El nou alcalde**  
de Badalona,  
Àlex Pastor, poc  
després de ser  
proclamat ■ EFE

nar el republicà Oriol Lladó, mentre el seu fins fa poc company de files en el govern, l'ecosocialista Àlex Mañas, va fer un discurs en una clau més ideològica, furgant en el fet que el PSC hagi assolit l'alcaldia amb el suport de García Albiol. "Nosaltres ens sentim còmodes pactant amb socialistes i independentistes, el que no farem és fer-ho amb xenòfobs i ultradretans", va afegir. Des del PDeCAT, Pere Martínez va lamentar-se sobre la crisi oberta a la corporació —"hauríem d'haver estat capaços d'estalviar-nos això"— i per l'impacte que tindrà sobre la convivència. D'altra banda, Juan Miguel López González, de Ciutadans, va fer una defensa sense fissures de la moció: "M'omple de satisfacció que els partits constitucionalistes ens posem d'acord. Si ho haguéssim fet quan tocava, *otro*

*gallo cantarí*" va rematar.

I, en aquestes, va arribar el torn de García Albiol. Orador bregat, va fer un discurs plantejat en termes d'un dilema, el de la necessitat de triar "la decisió menys perjudicial" per a Badalona; o continuar amb "un govern de la CUP"—sempre l'anomena així— o triar-ne un del PSC que "va cometre l'error" de permetre aquesta confluència sobiranista d'esquerres. I, per alimentar el suspens, tot aquest argumentari va estar estructurat en condicionals —"si, finalment, prospera la moció" o, al mateix temps, "si, al final, no hi donem suport"—. Un cop decantada la balança, i en un segon torn, García Albiol ja va centrar els atacs directes en Sabater. "El 2015 vostès no van guanyar ni en un barri; nosaltres, en trenta", li va etzibar. Badalona ja està en campanya. ■

## Cap càrrec orgànic del PSC a la sala

En un dia d'esclat ja estival, la plaça de la Vila de Badalona va ser escenari ahir d'una heterogènia concentració de defensors del govern de Guanyem i detractors. Ni de bon tros eren una gentada, però es feien sentir. Tot i que el ple es va allargar fins a hores inclements, un grupet d'irreductibles va esperar desafiant la necessitat de dinar per expressar, en primer lloc, el seu suport a Dolors Sabater i per escridassar, després, García Albiol. A ell, però, més aviat semblava importar-li poc. O gens. Ja dins l'edifici consistorial, l'expectació de la moció de censura va posar a prova les costures d'un edifici que no està preparat per a segons quins esdeveniments. Sota una calor a estones sufocant, la sala de plens es va reservar per a mitjans de co-

municació acreditats o convidats. Entre aquests, la família del nou alcalde o càrrecs polítics que també volien expressar el seu suport a l'exalcaldesa. El també antic cap de govern de Sabadell Juli Fernàndez (ERC), l'actual diputat de la CUP Carles Riera o el que ho va ser en un passat, David Fernández. Prèviament també hi va ser l'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, que va mantenir una trobada amb Sabater una estona abans que comencés la sessió. A banda de les presències, també van sobtar algunes absències. No es va veure, per exemple, cap representant de la cúpula del PSC. Males llegendes diuen que entre els dirigents del partit hi ha coïssor per com s'ha gestionat la resolució de la moció de censura.



## DIA DE LA MÚSICA

DIJOURS 21 DE JUNY, a les 19H

*Dia Mundial*

Vine a celebrar-lo a l'Ateneu Santfeliuenc (carrer Vidal i Ribas, 25, Sant Feliu de Llobregat).

### PROGRAMA

Benvinguda a càrrec de Salvador Casals (president Federació d'Ateneus de Catalunya) i Jordi Gratacós (vicepresident Acadèmia de la Música).

Lectura del manifest conjunt, escrit per Gerard Quintana, president de l'Acadèmia de la Música.

Actuacions: Coral Infantil Tic Tac, i A Grup Vocal.

*de la Música*

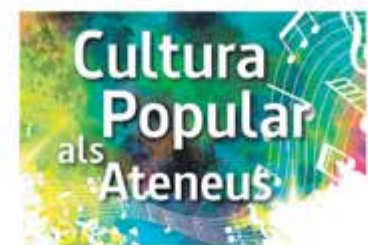


## i també...

### TEATRE



21h - Coral Sant Jordi  
Cicle Cultura Popular als ateneus  
Lluïsos d'Horta  
www.lluisoshorta.cat  
Carrer Feliu i Codina 7 - 9  
Barcelona



**MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:**  
[www.xtac.ateneus.cat](http://www.xtac.ateneus.cat)



Federació d'Ateneus  
de Catalunya

VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

# El PP acusa Sánchez de “pagar” els grups catalans

El president espanyol s'estrena al Congrés instant la dreta a deixar d'alimentar el greuge territorial ■ Tardà exigeix un diàleg sense límits i Batet li reclama que no es tanqui a acords parcials

Montse Oliva  
MADRID

El president espanyol, Pedro Sánchez, es va estrenar ahir a la sessió de control del Congrés amb la mateixa rebuda que havia tingut el dia anterior al Senat, amb una pregunta del PP exigint-li que detallés com s'ho pensa fer per governar. A la cambra baixa, però, l'esperava la duresa de Rafael Hernando i les seves teories sobre el cost que tindrà el suport parlamentari —especialment la dels grups catalans d'ERC i el PDeCAT— que li van permetre guanyar la moció. “Vostè no contestarà a res de tot plegat, però ja ha començat a pagar alguns preus”, l'acusava.

El portaveu del PP presentava com a proves la disposició mostrada pel PSOE a modificar la Constitució; a “tergiversar les sentències del TC” —en al·lusió a la de l'Estatut—; a fer “cessar el control” dels comptes de la Generalitat;



El president espanyol, Pedro Sánchez, ahir durant la seva primera sessió de control al Congrés ■ EFE

a permetre “l'impuls del paper de les velles ambaixades” i, fins i tot, el va acusar “d'estar disposat a usar la política penitenciària a favor d'alguns”. Un paquet de greuges que posa en evidència que l'oposi-

ció del PP estarà focalitzada en les relacions que a partir d'ara es puguin establir entre els governs català i espanyol. “La lleialtat del meu grup estarà amb Espanya i els espanyols, amb la Constitució i amb

el rei, i no amb vostès.” “Amb vostès, la lleialtat d'aquells”, etzibava Hernando, assenyalant els bancs que ocupen els partits favorables a la moció.

Sánchez, en tot cas, replicava als populars que no

cal que siguin lleials amb el govern, “però sí amb l'Estat”. I, sobretot, els exigia que no aprofitin ara que tornen a ser a l'oposició per actuar com ho van fer en l'etapa de l'Estatut: “No agitin ni alimentin el greu-

ge i la confrontació territorial. Per això ja hi ha altres grups que no han governat —referint-se a Cs— i que resulten molt més creïbles que vostès”. La qüestió catalana, doncs, va ser molt present en el primer cara a cara de l'oposició amb el nou executiu de Sánchez, el qual aprofitava per denunciar que, si ara hi ha “una crisi territorial de gran envergadura”, és per l'actuació del PP no només en l'etapa de José Luis Rodríguez Zapatero sinó també quan era al govern, a causa de la seva “absència d'estratègia política”.

També durant el ple d'ahir, el portaveu d'ERC, Joan Tardà, va interpel·lar la ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, alertant el seu executiu que el seu grup no participarà “en cap marc de diàleg on les parts no puguin parlar de tot”. I aquesta reclamació es traduirà en una moció que haurà de votar el Congrés. Tardà exigia, doncs, que l'absència de límits al diàleg sigui la que presideixi les relacions entre governs. Batet, per la seva banda, instava ERC a “treballar també pels que no pensen com nosaltres” i davant d'això reclamava “no tancar cap via ni menystenir acords parcials”. “No magnifiquem desacords ni convertim cada acord en una cessió irrenunciable”, conclouia. ■

## Santi Vila es dona de baixa del PDeCAT

■ L'exconseller vol evitar interferir en l'assemblea del partit del mes vinent

Redacció  
BARCELONA

L'exconseller Santi Vila s'ha donat de baixa com a associat del PDeCAT, segons va comunicar ahir la direcció del partit. Després de mesos de distanciament de la formació, des que va dimitir del govern la vigília de la declaració unilateral d'independència del 27 d'octubre en discrepar de la decisió de Puigdemont de no convocar noves eleccions, Vila

deixa el PDeCAT amb l'argument d'evitar interferir en l'assemblea que la formació celebrarà del 20 al 22 de juliol per triar el nou president del Partit Demòcrata i definir el seu rumb ideològic.

Vila ha enviat una carta al partit en què defensa que ara podrà mantenir amb “absoluta llibertat” la seva independència de criteri sobre la situació de Catalunya, “sense lligams” amb la formació. Tot i així, agraeix la confiança dipositada en ell al llarg dels últims anys. La carta conclou desitjant sort i encerts a la direcció del partit i a tots els responsables territorials.

Des de l'entorn de l'exconseller asseguren que Vila no ha pres la decisió per discrepàncies ni diferències amb l'actual direcció del partit, liderada per Marta Pascal, i que ho ha fet per decisió pròpia i sense estar influït per ningú. Alhora, qui va ocupar les carteres de Territori, Cultura i Empresa no es planteja entrar a formar part de cap altre partit, sobretot tenint en compte que també està pendent del procés judicial de l'1 d'octubre.

Vila, que ara ocupa un càrrec directiu a Aigües de Banyoles, tenia un expedient obert pel PDeCAT arran d'unes declaracions



Santi Vila deixa el PDeCAT per poder opinar “amb llibertat” sobre el procés ■ JOSEP LOSADA

en les quals va criticar alguns dels seus excompañys de govern un cop ja havia dimitit de la conselleria. La possible sanció era estudiada per la comissió d'ètica del Partit Demòcrata, presidida per Xavier Trias. Vila considera

que és el partit qui hauria de decidir si la investigació continua o bé si s'anul·la ara que ja s'ha desvinculat del PDeCAT.

Santi Vila, que formava part de l'ala més moderada del PDeCAT, va accedir al govern, a través d'Artur

Mas, com a conseller de Territori i Sostenibilitat, i durant el mandat de Carles Puigdemont va estar al capdavant de la conselleria de Cultura i, posteriorment, també va assumir la d'Empresa i Coneixement. ■